

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Germanica

Châteillon, Sébastien

[S.l.], 1558

Cap. VII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54866](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-54866)

T H E O L O G I A

verum, pax, amor, iustitia, & similia. Secundum hæc externum hominem vitam instituere oportet, omniaq; his contraria contemnere & fugere. Verùm si internus homo saltu quasi transfiliat ad id, quod perfectum est, inuenietur ac sentietur id, quod perfectum est, esse immensè, infinitè, & innumeratè præclarior atq; melius, quàm quicquid imperfectum & ex parte est: itemq; æternum, quàm caducū: & fontem atq; originē, quàm omnia, quæ inde fluunt, aut fluere possunt. Atq; ita, quod imperfectum & ex parte est, displicebit atq; abolebitur. Hoc animaduerte, vt, quod præclarissimū & optimum est, idem sit et charissimum, necesse est, vt hoc fiat.

C A P. V I I.

*Christi
duo oculi.*

Considerandum est, quod legitur, & dicitur, animam Christi habuisse duos oculos: vnū dextrum, alterū sinistrum. Principiò quando creata fuit, cōuertit se dexter oculus ad æternitatē ac diuinitatem: ibiq; in perfecta contemplatione, & vsu diuinę naturę, diuinęq; perfectionis stetit immobilis, mansitq; immotus &

& impeditus ab omni casu, labore, motione, dolore, cruciatu, et tormēto quę cadunt in hominē externū. Sinistro oculo spectabat res creatas, earūq; discrimina cognoscebat, atq; habebat, quid melius, aut deterius, quid nobilius, aut ignobilius esset, atq; ad hanc rationē cōpositus erat externus homo Christi. Ita stabat internus homo Christi, secundū rectū oculum animę in perfecto vsu diuinę naturę in perfecta voluptate atq; lætitia: exterior verò homo, & sinister oculus animę, cū eo erat in dolore, calamitate, & labore perfecto: atq; id ita factū est, vt interior et dexter oculus manserit immotus, inimpeditus, intactus, ab omni labore, dolore, et cruciatu, qui exteriori homini accidit.

Dicitur, Cū Christus ad palum verberabatur, aut in cruce pendeat, secundum externum hominem, stabat anima, siue interior homo, secundum dextrū oculum, in tā perfecto vsu diuinę naturę, voluptate, & lætitia, in quanto postquā ascendit in cęlum, aut etiā nunc. Externus homo item, siue anima, secundū sinistrum oculum in opere suo, in omnibus,
quæ

T H E O L O G I A

quæ ad eum pertinebat, ad externa
nō impediatur aut minuebatur ab
interno: neuter ab altero pendeat.

*Homi-
nis duo
oculi.*

Iam verò habet hominis creata a-
nima, ipsa quoq; duos oculos. Vnus
est, potestas spectandi æternitatem:
alter spectandi tēpus, & res creatas, ad
earum discrimina cognoscēda, vt an-
tè dictum est, vitamq; dandam cor-
pori. Verùm hi duo oculi animę ho-
minis, nō possunt simul opus suū fa-
cere. Quin, vt anima oculo dextro
æternitatem spectet, necesse est, vt si-
nister oculus, omne suū opus remit-
tat, itaque se gerat, quasi sit mortuus:
itemq;, vt sinister oculus opus suum
præstet, & in rebus externis, hoc est,
in tempore rebusq; creatis occupa-
tur, necesse est, vt dexter oculus in
contemplatione impediatur.

C A P. V I I I.

*Virū in
bac vi-
ta gusta-
ri possit
eterna
beatitu-
do.* **Q** Væritur, vtrum fieri possit, vt a-
nima, donec in corpore est,
eò venire possit, vt æternitatem in-
tueatur, æternæq; vitæ, & æternę bea-
titudinis gustum percipiat. Hoc ne-
gari solet: atq; id verum est, si sic ac-
cipias. Quādiu anima corpus, & eas
res,